KUNST HUMANIORA BRUSSEL

7DE JAAR KHB

LEEF JE PASSIE!

TOELATINGSPROEVEN 7DE JAAR: MUSICAL

MONOLOGEN

Monoloog 1: Het spijt me – Saunders

Het spijt me.
Vergeef je't me?
Het spijt me echt.
Ben je erg overstuur? Boos?
Wat kan ik doen om het weer goed te maken? Je bent erg boos, is het niet?
Ik heb je gekwetst, is het niet?
Wat kan ik meer zeggen? Het spijt me.
Het was stom zoiets te doen,
stom en onvergeeflijk.
Vergeef je 't me?
Het had niets te betekenen, het was niets.
Ik weet niet waarom ik het gedaan heb.
In ieder geval heb ik er spijt van.
Ja?
Wat kan ik anders doen?
Luister, het is nu voorbij. Het is gebeurd.
Ik kan het niet ongedaan maken. Of wel soms?
Wat wil je dat er nu gebeurt?
Ik heb gezegd dat het me spijt.
Wat kan ik meer zeggen?
Het spijt me. Het zal niet meer gebeuren.
Het spijt me.
Waarom zeg je niets?
Ik ben ook gekwetst, weet je, jij hebt ook
dingen gedaan die me gekwetst hebben.
Wrede dingen. Niet alleen lichtzinnige. Wrede.
Met opzet. Denk je dat ik dat vergeten ben?
Om mij te kwetsen, om je te wreken. Wel dan?
Kun je 't niet vergeten?
Waarom zou ik dan niet? Doen wat ik gedaan heb?
Verwijt je 't me? Dacht je dat 't allemaal van eé´n kant kon komen? Verwijt je 't me dat ik revanche heb willen nemen?
Weet je wel wat het voor mij betekend heeft met jou te moeten leven?
Weet je wat ik heb doorgemaakt?
O, God.
O, God, ik haat je.
O, God, je verveelt me

Monoloog 2: Vrouw tegen haar geliefde

Vrouw tegen haar geliefde.

Ik ga weg.

Het is genoeg geweest.

Nu is het echt genoeg geweest.

De laatste keer zei ik:

Als het nog een keer gebeurt, is het klaar.

En nu is het klaar.

Het is op.

Er is een grens bereikt.

Dus ik ga.

En dat zeg ik niet zomaar.

Daar heb ik goed over nagedacht.

Dat weet jij ook.

Dit komt echt niet uit de lucht vallen.

Er zijn gewoon dingen waar we niet uitkomen.

Ik dacht altijd van wel.

Maar nu denk ik nee.

Tenzij jij..

Maar dat doe je niet.

Anders had je het allang gedaan.

Maar daar ben je nu te laat mee.

En natuurlijk heb ik ook dingen.

Dat weet ik.

Maar die staan niet in verhouding tot..

Maar daar hebben we het nu niet over.

Daar hebben we het vaak zat over gehad.

Dat heeft geen zin.

Dat heeft nu geen zin meer.

Nu sta ik op het punt om te gaan.

En je hoeft me niet te vragen om te blijven.

Ik heb mijn keus gemaakt.

Ik ga weg.

En dat is heel erg.

Maar ik ga toch.

...

Ja.

Ik ga toch.

...

Maar misschien wil je nog wat terugzeggen.

Dus daar wacht ik dan nog even op.

En dan denk ik dat ik daarna ga.